

Válasz a Magyar Fórum 2000. november 30-ai számában megjelent „Álom az államban...” című cikkekre

Mindenek előtt felhívom a Tisztelt Olvasók figyelmét, nem célok tételesen megcáfolni a cikknek minden mondatát, különösen nem a személyemre, családomra vonatkozó megjegyzéseket, de elutasítani kötelességem mindazt, ami Budakeszi közösségére nézve káros és félrevezető.

A tisztánlátás mindenkit megillet, de különös kötelesség azoknak megadni azt, akiket félrevezettek összezagyvált és a valóságos sorrendet felcsúszló információkkal. Még tetézhető a tájékoztatással elkövethető bűn, ha az író szerinti „rossz” oldalán állókat összekeverik és az állítólagos felelősöknek, a döntésekben résztvevőknek csak egy szűk körét nevezik meg – sugallva ezzel azt, hogy a bűn, amit valakik elkövettek, mind csak a cikkben néven nevezettek vádolhatók. Ezen túl a kabátlopás esete jut eszembe, ahol az sem fontos, hogy éppen az illető kabátját lopták el ugyan, de benne volt abban az inkriminált ügyben, így hát bűnös.

A cikk olvastán úgy éreztem, hogy el kell mondanom, hogy Budakeszi történetben az én kabátomat – a település fejlődéséért tett erőfeszítéseimet, azt az időt, a tudást és jó szándékot lopták el, amelyet tíz éve napi 12-14 órában tettem. Tettem ezt egy valóban kriminális örökség után, amelyet az előző rendszer hívei hagytak Budakeszire. Földátmentések, bérletek és egyéb formák bevezetésével. 1990-ből – mióta polgármesterként szolgálom e 12,5 ezres település lakosságát – mindent elkövettünk képviselőtársaimmal, hogy a vagyonátmentések ügyeit tisztázzuk és visszapereljük. Több esetben még perbeli jogosultságunkat is megkérdőjelezték. Ez független volt a kormányzati időszakoktól. Később új, „bénító” eszközök bevezetésére került sor, az ominózus 1,7 milliárdos jelzalog alapján tették hasznosíthatatlanná a repülő tér melletti területeket.

A település fejlesztési stratégiájához pedig hozzátartoztak a külterületi fejlesztések, mivel az abból származó bevételek (várhatóan több milliárd Ft) a ma itt élők javára fordíthatók. Utak, járdák, iskolák, sportterek, parkok, szobrok, közösségi házak, létesítmények építhetők néhány év leforgása alatt. Mint jobbközép nézeteket valló politikus, akit az MDF-FIDESZ, és a helyi MIÉP-KDNP támogatott és támogat ma is, örültem, hogy a területek végre 1999-ben az ÁPV Rt. rossz portfóliókat kezelő cégéhez, a Reorg Rt.-hez kerültek. Megkezdtük annak vizsgálatát, hogy mi módon tudná e területeket Budakeszi Önkormányzata megvásárolni.

Sajnos bebizonyosodott, hogy az ilyen privatizációs folyamatokat nem „visszaállamosításra” tervezték, azaz nem arra, hogy az önkormányzatok vegyék vissza a területet. A Reorg Rt. pályázatot írt ki. Az új vevőkről 2000. év elején szereztünk tudomást a sajtóból. Elővásárlási jogon a Bankár Kft. érdekköre jutott a területet tulajdonló társaságokhoz, amelyet eladott az Euroinvest érdekkörében álló társaságnak, illetve egy magánszemélynek.

Az új tulajdonosok ekkor keresték meg önkormányzatot és kezdődött el a terület hasznosításával kapcsolatos tárgyalássorozat. Bekövetkezett az az állapot, amely elvi lehetőséget adott egy mindenki számára megfelelőnek látszó fejlesztési terv elindítására. Nem volt abnormális jelzalog, voltak néven nevezhető tulajdonosok és volt világos, egyértelmű fejlesztési cél. Az Álomvölgy név is ekkor keletkezett.

A külterület fejlesztés egy komplex feladat az önkormányzat számára. Az 1997-es törvény szerint szerkezeti tervet a teljes településre lehet készíteni és bonyolult államigazgatási eljárás során elfogadtatni. Ennek során több helyi érdek is teljesülni fog. (kártpótlak lakó területei, új vállalkozási zónák stb.) A fejlesztés több száz hektár Budakeszi közigazgatási területén lévő földterületet érint. Így sem ha-

ladja meg a hosszú távú beépítésre szánt területek aránya a 20%-ot. A múlt ismertetésén túl kötelességem korrigálni a Magyar Fórum 2000. november 30-i cikkben leírtakat. A terület nem környezetvédelmi besorolású, csak néhány része szomszédos ilyen területekkel, ezért itt védősávok kialakítását írta elő a Duna-Ipoly-Völgyi Környezetvédelmi Igazgatóság.

Érthetetlen, hogy egy 6-7 hektáros, a Földhivatal hibája miatt tévesen elkárpótlak terület milyen indulatokat vet fel. Valóban történt hiba, amikor a terület néhány hektáros részét, amely 1990-től az ún. Teleport érdekkörhöz tartozott és úgy is volt bejegyezve a Földhivatalnál, elkárpótlak. Érdekes, hogy ez az 1994-es árverésen miért nem derült ki. Feltételezem, hogy itt több mulasztás történt, amelynek vizsgálatával ezért még a Miniszterelnöki Hivatal is foglalkozott. Az Önkormányzatnak és a Polgármesteri Hivatalnak nem voltak tárgyalásai a kártpótlak háta mögött, mivel az Önkormányzatot meg sem kérdezték, hiszen a hibát nem az Önkormányzat vagy a Polgármesteri Hivatal követte el, hanem az állam más hivatalai. Mi is utólag értesültük az eseményekről. Fontos kiemelni, hogy a repülőter melletti terület felértékelődése nemcsak a cikkben eddig felsoroltak számára fontos, hanem van ott 30 ha nagyságú önkormányzati föld, 26 ha, amely budakeszi magánszemélyek tulajdona és 39 ha nagyságú az a repülőter, amelyet a Kincstári Vagyonigazgatóság 1997-ben Budakeszi Önkormányzatának ítél. További 30 ha terület szintén magánkézben van. Így adódik ki a közel 200 ha nagyságú project, amelynek célja soha sem volt zárt, és sohasem volt külföldi érdekeket kiszolgáló. Feltételezhető, hogy külföldi vásárló is megjelenik egy exkluzív területen, de ahhoz ugyanúgy kell a helyi politikai vezetés hozzájárulása, mint eddig, azaz csak úgy lehetséges ez, ha az helyi érdeket nem sért. Amennyiben a polgármester ezt a hozzájárulást nem adja meg, nem lehetséges a vásárlás még belterületi ingatlanon sem. Az elmúlt 10 évben talán egy tucat ilyen kérés volt Budakeszin.

Hibás az a megállapítás is, hogy az önkormányzat természetvédelmi területek beépítéséhez járult volna hozzá. Az önkormányzat soha sem járult hozzá és nem is tervezte ilyet a közeljövőben sem!

Az aggodalmak mögött más politikai indulatok, vagy érdekek felzúdulhatnak, amelyek sokkal inkább visszamatatnak a múltba. Ennek célja, hogy ne menjen olyan jól és sikeresen Budakeszi fejlődése. Hiszem, hogy ezt megakadályozni nem, legfeljebb lassítani lehet felesleges polémiákkal.

Sokfélék vagyunk, hála Istennek minden ember egy különálló teremtménye a Jóistennek, aki szabadságra született. Nem baj a másféle vélemény. Vitassuk meg és döntsük el, melyik a jobb út.

Megnyugtató közlöm, hogy folyik a terület hasznosításának szakértői véleményezése településfejlesztési és gazdasági vonatkozásokban egyaránt. Jogi és gazdasági garanciák nélkül semmilyen megállapodás nem várható. Az önkormányzat fog dönteni ezekről a kérdésekről, úgy, mint már annyi alkalommal az elmúlt 10 év során. Az önkormányzat és a polgármester is nyitott ajtók híve. Hiszünk a demokráciában és a tájékoztatás tisztességében, de elvárjuk, hogy mások is a tisztesség és becsületesség vélelmzésével forduljanak a közös, nagy horderejű ügyek intézése során hozzánk. Mérnök ember vagyok és vallom, hogy az a feladatom, amit a költő, Takács Imre így fogalmazott meg:

*„És Edison lámpát gyűjt bűnnek és büntudatnak,
Mert ő az egyetlen,
az örök mesterember,
aki nem tulajdonságainkat lombosítja,
de mivoltunkat.”*

Szemereki Zoltán